U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **I. Z.,** zastoupeného advokátkou JUDr. Pěvou Skýbovou se sídlem Bartošova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 56 Az 59/2006, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2006 č.j. OAM-53/LE-PA04-PA04-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2006 č. j. 56 Az 59/2006 - 43,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna soudem ustanovené advokátky JUDr. Pěvy Skýbové **s e u r č u j e** částkou 2856 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra specifikovaného v záhlaví, jímž byla žádost stěžovatele zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ust. § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v platném znění, zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden zákonem č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad,

který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Az 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je tedy nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z výše uvedeného hlediska Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možno dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů.

Stěžovatel v kasační stížnosti argumentuje důvody obsaženými v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

Pochybení krajského soudu spatřuje v tom, že žalobě nebylo vyhověno, protože pro zamítnutí žaloby nebyl důvod.

Stěžovatel byl na Ukrajině pronásledován náboženskou sektou Svědci Jehovovi, což mělo za následek rozpad rodiny, otec jej vyhnal z domu a neměl možnost bydlet a pracovat na Ukrajině.

Skutková zjištění o osobních poměrech stěžovatele v zemi původu jsou v rozporu s rozhodnutím správního orgánu a krajský soud tento rozpor neodstranil. V tom stěžovatel spatřuje vadu řízení ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Stěžovatel spatřuje jinou vadu v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] v tom, že krajský soud jednostranně vyložil zákon v jeho neprospěch a nerespektuje rovnost stran.

Nejvyšší správní soud již v mnoha případech posuzoval námitky týkající se pronásledování náboženskými sektami, konkrétně i Svědky Jehovovými, ve vztahu k azylovému řízení. Namátkou lze uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2004 č. j. 2 Azs 15/2004 - 72, který je dostupný na www.nssoud.cz.

Otázkou skutkových zjištění ohledně země původu se Nejvyšší správní soud rovněž mnohokrát zabýval. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním při posouzení žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2005 č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, který je dostupný na www.nssoud.cz.

Námitka spočívající v tvrzení, že krajský soud jednostranně vyložil zákon v neprospěch stěžovatele a nerespektuje rovnost stran, by nepochybně byla námitkou závažnou, dotýkající se principů řízení ve správním soudnictví, pokud by ovšem byla zdůvodněna, aby bylo možno posoudit, o co konkrétně stěžovatel takovou námitku opírá. Námitka ovšem nijak odůvodněna není. K této problematice lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2005 č. j. 6 Ads 13/2004 - 20, který byl uveřejněn pod č. 616/2005 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky obsažené v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto

okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokátky částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif] a přiznal jí dále částku 300 Kč jako náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož advokátka prokázala, že je plátkyní DPH, byla jí přiznána celková částka 2856 Kč. Nebyla přiznána odměna za úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, neboť tato advokátka již stěžovatele zastupovala v řízení před krajským soudem a byla s věcí seznámena.

Částka 2856 Kč bude advokátce uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu